

Betænkning

over forslag til lov om afgift af gevinster ved lotterispil m. v.

(Afgivet af udvalget den 13. december 1955).

Udvalget har afholdt 3 møder og haft 1 samråd med justitsministeren. Endvidere har udvalget fra finansministeren modtaget besvarelse af skriftligt stillede spørgsmål.

Udvalget har under sit arbejde drøftet beskattningen af de i lovforslagets § 1, stk. 2, nævnte præmier og prisbelønninger og har i denne forbindelse peget på, at modtagerne af sådanne præmier og prisbelønninger ofte vil komme ud for en ekstraordinær høj beskatning i det følgende skatteår. Udvalget henstiller til finansministeren, at dette spørgsmål tages op til nærmere overvejelse i forbindelse med skattereformløslagene og lovforslaget om forskudsvis indbetaling af indkomstskat.

Hele *udvalget* indstiller derefter lovforslaget til *vedtagelse* med nedenstående af finansministeren foreslåede og af udvalget tiltrådte ændringer.

Ændringsforslag.

Af *finansministeren*, tiltrådt af *udvalget*:

Til § 2.

1) Stk. 1 affattes således:

„Afgiften udgør:

a) af gevinster i landbrugslotteriet og varelotteriet samt af kontante gevinster 15 pct.

af den del af gevinstens beløb, der overstiger 200 kr.

b) af andre gevinster 17½ pct. af den del af gevinstens værdi, der overstiger 200 kr.“.

2) Efter stk. 1 indføjes som nyt stykke:
„Ved kontante gevinster afkortes afgiften i gevinstbeløbet ved dettes udbetaling, ved gevinster i landbrugslotteriet og varelotteriet afkortes afgiften derved, at gevinstanvisningens pålydende nedskrives med afgiftens beløb, medens afgiften ved andre gevinster udredes af den, der afholder de pågældende lotterier m. v.“.

Til § 4.

3) Paragraffen affattes således:

„Afgiftens berigtigelse påhviler den, der afholder de pågældende lotterier m. v.“.

Til § 12.

4) Paragraffen affattes således:

„Denne lov, der ikke gælder for foranstaltninger af den i § 1 omhandlede art, der afholdes på Færøerne og i Grønland, finder anvendelse på de lotterier m. v., der foranstalles efter nærværende lovs ikrafttræden. Forsåvidt angår gevinster i landbrugslotteriet og varelotteriet, træder loven dog først i kraft den 1. oktober 1956.“

Nina Andersen.

Bruun de Neergaard.

Alfred Bøgh.

Givskov Christensen.

Fanger.

Andreas Hansen,
næstformand.

Erhard Jakobsen.

Kr. Juul.

Hans Knudsen.

Thorkil Kristensen.

Johs. E. Larsen,
formand.

Th. Mikkelsen.

Mørk,
ordfører.

Ninn-Hansen.

Orla Pedersen.

Steen.

Øllgaard.

Skrivelse vedrørende beretning om den 38. internationale arbejdskonference i Genève 1955.

Socialministeriet.

12. december 1955.

Til folketinget.

I henhold til Den internationale Arbejdsorganisations statut art. 19, stk. 5 og stk. 6 b, er medlemsstaterne forpligtet til sædvanligvis i løbet af et år fra afslutningen af en arbejdskonference at forelægge de på konferencen vedtagne konventioner og henstillinger for den eller de myndigheder, under hvis forretningsområde sagen henhører, med henblik på gennemførelse af lovgivning eller andre foranstaltninger.

På den 38. internationale arbejdskonference, som blev afholdt i Genève i dagene fra den 1. til den 23. juni 1955, blev der vedtaget een konvention og to henstillinger — nemlig konvention nr. 104 om ophævelse af straffesanktioner for brud på arbejdskontrakter fra indfødte arbejderes side, henstilling nr. 99 om arbejdsmæssig revalidering af erhvervshæmmede og henstilling nr. 100 om beskyttelse af udvandrende arbejdere i underudviklede lande og territorier.

Ordlyden af konventionen og de 2 henstillinger og referat af forhandlingerne på konferencen findes i vedlagte af den danske regeringsdelegation til konferencen afgivne beretning, som jeg hermed fremsender til uddeling til folketingets medlemmer.

Konventionen har ikke betydning for

danske forhold, da den alene vedrører arbejdere, der tilhører eller er tilknyttet den indfødte befolkning i et territorium, der er undergivet en medlemsstat, eller som tilhører eller er tilknyttet den uselvstændige, indfødte befolkning i en medlemsstats hjemland. I overensstemmelse med sædvanlig dansk praksis finder jeg derfor ikke anledning til at søge den vedtagne konvention ratificeret af Danmark.

Henstillingen om de erhvervshæmmede indeholder en lang række, ofte yderst detaillerede råd og forslag om, hvorledes en arbejdsmæssig revalidering kan finde sted. Principperne i henstillingens afsnit IV og VI om henholdsvis den administrative organisation og samarbejdet mellem de organer, der tager sig af den lægelige behandling, og dem, der beskæftiger sig med den arbejdsmæssige revalidering, ligger ret nær op af det forslag til lov om samordning af foranstaltninger for erhvervshæmmede, som jeg den 25. oktober 1955 har fremsat for det høje ting.

Henstillingen om beskyttelse af udvandrende arbejdere i underudviklede lande og territorier vil normalt være uden interesse for Danmark.

Johan Strøm.

/ J. Bonnesen.